

Kr. Af disse 364 Personer er der 20 med en Understøttelse af i alt 1,722 Kr., som ogsaa i de to nærmest foregaaende Finansaar have modtaget den. Endvidere oplyses det, at af disse 20 Personer er der 6, — nemlig 1 pensioneret Toldkontrolør's Enke, 1 pensioneret Toldassistent, og 4 Dotre af forskellige ved Toldvæsenet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, — at der efter de strenge Regler, som ere fulgte i de senere Aar, ikke nu vilde have faaet tilstaaet nogen Understøttelse, men at man dog ikke har villet inddrage Understøttelserne, da de paagældende have oppebaaret dem i en lang Aarrække, for de flestes Vedkommende i c. 20 Aar. For øvrigt oplyses det, at 2 af disse Personer ere døde, og at det samme antages med Hensyn til 2 andre, saaledes at der kun er 2 tilbage. — For tre's Vedkommende er Forholdet det, at de have i en længere Aarrække faaet en ekstraordinær Understøttelse som Tillæg til den aarlige Understøttelse, de have modtaget som tidligere Bestillingsmænd i de ved Fredstraktaten af 1864 affaaede Landsdele. Der blev den Gang ved Lov af 24de Marts 1865 tilstaaet en ringe Understøttelse til ikke-pensionsberettigede Bestillingsmænd, og man har altsaa i en længere Aarrække givet 3 af disse et ringe særligt Tillæg. — Endvidere oplyses det med Hensyn til 5 af dem, der i Aarene 1891—92 have været ekstraordinært understøttede, at deres Forhold i og for sig ere saadanne, at der kunde have været tilstaaet dem fast aarlig Understøttelse, medens man dog af forskellige Grunde har troet at kunne indskrænke sig til efter hver Gang indgivet Andragende, at tilstaa dem en Hjælp, navnlig fordi man har ment, at der var en om endog saag Udset til, at deres Naar kunde forbedre sig. — Der siges dernæst, at der aarlig er blevet ydet en ekstraordinær Understøttelse af 200 Kr. til de fgl. Skov- og Sagtbetjentes Forening under Hensyn til, at Foreningens Formaal er at yde Understøttelser til Forstbetjente, der af dem utilregnelige Grunde ere afføbedige, og til Enter efter Forstbetjente — og til, at Foreningens Midler, der tilvejebringes ved aarlige Bidrag af de eventuelt berettigede, kun ere ringe. — I øvrigt tilføjes det, hvad angaar alle de andre understøttede, at Understøttelserne hver Gang have været motiverede ved ekstraordinære Omstændigheder. — Som jeg bemærkede, have disse Detailler ikke tidligere foreligget for Udvalget men kun den almindelige Betragtning, der findes i Statsrevisionens Betænkning, og som affet fra de konkrete Omstændigheder i og for sig kan have sin Berettigelse. Efter at nu Udvalget har gjort

sig bekendt med den foreliggende Skrivelse, maa det erkendes, at om end en Del af de ydede Understøttelser ikke kan henføres under Begrebet Understøttelser en Gang for alle, saa har der dog paa den anden Side med de i Skrivelsen omhandlede Tilfælde været Omstændigheder til Stede, som have kunnet foranledige, at man har fjernet sig noget fra det strenge Begreb. I øvrigt vil som oplyst flere af de paagældende Tilfælde efterhaanden bortfalde, og det ses ogsaa, at Ministeren har jærlig Dje for at holde sig til den Tanke, som ligger til Grund for den givne Bevilling.

Udvalget har dernæst dvælet ved nogle Bemærkninger, som findes i Statsrevisionens Betænkning, angaaende Konsularudgifterne. Man vil erindre, at der til det foregaaende Statsregnskab sandtes nogle Bemærkninger fra Statsrevisorernes Side med Hensyn til, at en af dem begæret Oplysning angaaende Konsularudgifter ikke var fremkommen inden for det i Instruksen for Statsrevisorer omhandlede Tidrum af 8 Uger. Denne Bemærkning blev ikke tiltraadt af hele Udvalget, men kun af dets Mindretal; den højtærede Udenrigsminister oplyste under Diskussionen her i Salen, hvad Anledningen havde været til at Ministeriet ikke tidligere var fremkommet med Oplysningerne, en Oplysning, hvis Tilstrækelighed blev godkendt af Mindretallet. Den er nu aftrykt i den foreliggende Betænkning fra Statsrevisorerne og har givet Anledning til en ny Bemærkning fra den samlede Statsrevisions Side. Det fremgaar deraf, at medens alle de øvrige Konsulater faa deres Kontorudgifter godtgjorte efter Regning, der maa være forsynet med de fornødne Udgiftsbilag, erholder Generalkonsulen i Hamborg, udbetalt aarlig 2,400 Mark uden Dokumentation af Anvendelsen; det er et ekstraordinært Forhold, som er til Stede i dette Tilfælde. Man har søgt at finde Oprindelsen til denne Anomal, og man er gaaet 40 Aar tilbage i Tiden, uden at den imidlertid bestemt har ladet sig oplyse. Den har altsaa gammel Præstis for sig, og, som den højtærede Udenrigsminister udvalte i Fjor, saa kunde dette jo egentlig nok siges at indeholde tilstrækkelig Legalisation af dette Forhold. Det er jo imidlertid abnormt, at man har ladet dette Forhold bestaa uden tilstrækkelig at paaagte Bestemmelserne i Instruksen for de danske Konsuler af 24de Marts 1868, hvilke burde have ført en Forandring med sig paa det her omhandlede Omraade. Denne Instruktion indeholder i § 45 en Bestemmelse om de Udgifter, som Konsulerne have paa Embeds Vegne, herom